

baggrund af, at det må være af betydning for alle parter, herunder for filmforskningen og for offentligheden, at kopier af samtlige danske film bevares for eftertiden og er til rådighed på Det danske Film-museum. Museets bevillinger har kun muliggjort indkøb af ca. 1/4 af de årligt producerede danske film. For producenterne skønnes det ikke at kunne være belastende at skulle deponere en god kopi af filmen på museet på et tidspunkt, hvor filmen i langt de fleste tilfælde vil være udspillet, og en deponeringsordning som den foreslåede skulle tillige indebære, at producenterne kan låne den på museet deponerede kopi, hvis der på et senere tidspunkt skulle vise sig at blive en fornyet efterspørgsel efter den pågældende film til biografforevisning.

Til kapitel 7. Danske og co-producerede film.

Til § 21.

Bestemmelsen indeholder regler om, hvilke betingelser, der skal være opfyldt, for at en film kan godkendes som dansk.

Ifølge den gældende lovs § 33, stk. 1, forstås ved dansk film, film som er optaget for her i landet boplatte danske statsborgeres eller for danske selskabers eller institutioners regning for udelukkende dansk kapital og med overvejende dansk kunstnerisk og teknisk personale.

Den økonomiske fordel ved, at en film godkendes som dansk, ligger i dag dels i, at filmen får mulighed for at blive omfattet af filmfondens forskellige støtteordninger, og dels i at billetafgiften ved forevisningen af danske film automatisk tilbagebetales til producenten.

Administrationen af bestemmelsen i den gældende lovs § 33, stk. 1, har givet anledning til en del problemer, fordi tendensen i de senere år er gået i retning af en opløsning af de hidtidige produktionsmønstre. Indtil for få år siden var de film, der blev lavet i Danmark, som hovedregel produceret af et dansk selskab for dansk kapital og med danske medvirkende.

Den stigende tendens til en internationalisering af filmproduktionen har imidlertid medført, at de danske selskaber i et vist omfang er gået over til at anvende udenlandske instruktører og skuespillere i deres film, og som følge heraf i et vist omfang har indspillet film på et fremmed sprog, hovedsageligt engelsk.

En endnu mere udstrakt internationalisering vil komme på tale, såfremt Danmark tilslutter sig det europæiske fællesmarked. De af EF gennemførte direktiver om etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser for filmproduktionen indebærer således, at man ved dansk tilslutning til EF ikke

vil kunne nægte støtte til en film alene med den begrundelse, at den er produceret af en person, der er statsborger i et andet medlemsland eller af et selskab, der er hjemmehørende i et andet medlemsland. Da Rom-traktatens art. 221 kræver nationalbehandling af de øvrige medlemslandes statsborgere for så vidt angår kapitalplacering i selskaber, vil man heller ikke kunne nægte filmstøtte alene med den begrundelse, at filmen er optaget for kapital, der hidrører fra statsborgere i et andet medlemsland.

På denne baggrund må det anses for hensigtsmæssigt, at definitionen af, hvad der skal forstås ved en dansk film, på nuværende tidspunkt søges ændret således, at den bliver i overensstemmelse med de indenfor EF gældende etableringsregler.

Der stilles herefter i stk. 1 forslag om, at en film for at kunne betragtes som en dansk film i relation til lovforslagets bestemmelser skal opfylde følgende betingelser:

1) filmen er produceret af

- a) en person, der har bopæl her i landet, eller
 - b) et aktieselskab, der er registreret her i landet, eller
 - c) en statslig eller kommunal institution, eller
 - d) et andet her i landet hjemmehørende selskab med begrænset ansvar (herunder selskaber med vekslende medlemstal eller vekslende kapital), foreninger, stiftelser og andre selvejende institutioner, hvis direktørerne og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne har bopæl her i landet, eller
 - e) et udenlandsk aktieselskab, der har indregistreret filial i aktieselskabsregistret eller et andet udenlandsk selskab med begrænset ansvar, for så vidt filialbestyreren har bopæl her i landet,
- 2) filmen er optaget i producentens navn og for dennes regning, og

3) filmen er indspillet på dansk med overvejende dansk kunstnerisk og teknisk personale.

Medens kravene i den gældende lovs § 33, stk. 1, om, at filmens producent skal være en dansk statsborger eller dansk selskab eller institution, og at filmen skal være produceret for udelukkende dansk kapital, således er bortfaldet, har man anset det for påkrævet i bestemmelsen at indføre et bopælskrav for filmens producent. Et sådant krav vil væsentligt medvirke til at lette den praktiske gennemførelse af bestemmelsen i lovforslagets § 8 om tilbagebetaling til producenten — indtil den 31. marts 1974 — af billetafgiften ved forevisning af danske film, ligesom det af hensyn til filminstitutets administration må være hensigtsmæssigt at kræve, at den støtte, der eventuelt ydes en dansk film i medfør af bestemmel-